

Arrest

nr. 256 142 van 10 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSCHRAEGEN
Koning Albert I laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VERSCHRAEGEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op X 2000 geboren in de Italiaanse stad Bari, bent u een etnische Rom en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Uw ouders A.R. en H.R. (O.V. X) verhuisden in 1999 van Kosovo naar Montenegro en vervolgens naar België waar zij een verzoek om internationale bescherming indienden op 1 oktober 2001. Ze vreesden problemen met Albanezen in Kosovo omdat het huis van uw overgrootouders in brand was gestoken en uw grootvader vermoord was. Omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan hun problemen in Kosovo nam het Commissariaat-generaal op 29 november 2001 een weigeringsbeslissing waartegen uw ouders niet in beroep gingen. Na een terugkeer naar Kosovo reisde u met uw ouders opnieuw naar België waar uw ouders op 10 november 2005 voor de tweede maal internationale bescherming verzochten.

Op 22 februari 2006 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat er opnieuw geen geloof werd gehecht aan hun asielrelaas. Omdat jullie Roma uit Kosovo waren, werd aan deze weigeringsbeslissing evenwel een niet-terugleidingsclausule gevoegd. Als gevolg van de toenmalige wijzigingen in de Vreemdelingenwet, werd deze niet-terugleidingsclausule in januari 2007 omgezet naar het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (art. 77 van de wet d.d. 15 september 2006 inzake wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Het Commissariaat-generaal nam op 8 mei 2012 in hoofde van u ouders een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er ten gevolge van meerdere ernstige tegenstrijdigheden geen enkel geloof kon gehecht worden aan hun vroegere beweerde problemen met Albanezen in Kosovo. Verder wees het Commissariaat-generaal op de fundamenteel gewijzigde (veiligheids)situatie in Kosovo voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) waarbij in geval van eventuele (veiligheids)problemen (waaronder ook discriminatie) de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen. Deze intrekking en inhoudelijke beoordeling werd bevestigd door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) op 11 juli 2014. Uw ouders gingen hiertegen niet in beroep. Zonder België verlaten te hebben, verzochten uw ouders op 1 september 2015 voor de derde maal internationale bescherming. Op 28 september 2015 weigerde het Commissariaat-generaal dit verzoek in overweging te nemen aangezien ze geen elementen hadden aangebracht die een ander licht konden werpen op de appreciatie van hun vorige verzoeken om internationale bescherming. Uw ouders gingen niet in beroep tegen deze beslissing. Vervolgens verbleven jullie respectievelijk een jaar in Duitsland, vijf à zes maanden in Nederland, een maand in België en zes maanden in Zwitserland. Uw ouders verzochten internationale bescherming in Duitsland, Nederland en Zwitserland, maar er werd steeds verteld dat jullie opnieuw naar België dienden te gaan omdat België verantwoordelijk is voor de verzoeken om internationale bescherming van uw ouders. In augustus 2017 keerden jullie opnieuw terug naar België. Uw vader werd bij zijn terugkeer gearresteerd door de Belgische autoriteiten en verblijft sindsdien in de gevangenis. Op 28 augustus 2017 diende uw moeder een vierde verzoek om internationale bescherming in. U viel als minderjarige, net als in het kader van haar vorige drie verzoeken, onder het verzoek van uw moeder. Uw oudste zus, M.R. (O.V. 5.137.686) diende op dezelfde dag (28 augustus 2017) haar eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 30 oktober 2017 weigerde het Commissariaat-generaal het verzoek om internationale bescherming van uw moeder in overweging te nemen aangezien ze geen elementen had aangebracht die een ander licht konden werpen op de appreciatie van haar vorige verzoeken om internationale bescherming. Uw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing. Op 21 maart 2018 weigerde het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan uw zus M.R. omdat uit de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming van uw moeder bleek dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde problemen van uw familie in het verleden met enkele Albanezen in Kosovo, omdat geenszins zonder meer afgeleid kon worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden en het verblijf en de mate van integratie van uw zus in België, noch haar medische problemen op zich konden leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Deze beslissing werd bevestigd door de RVV op 4 oktober 2018. Uw zus ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

U werd op 3 november 2020 aangehouden door de Belgische autoriteiten en op 4 november 2020 opgesloten in een gevangenis naar aanleiding van opzettelijke slagen aan een bloedverwant in opgaande lijn en andere misdrijven. U werd door de correctionele rechtbank te Mechelen op 20 januari 2021 veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf. Op 10 maart 2021 werd u overgebracht naar het gesloten centrum te Brugge met het oog op uw verwijdering van het Belgische grondgebied. Op 19 april 2021 diende u vanuit het gesloten centrum te Brugge een verzoek om internationale bescherming in. Het graf van uw overgrootvader Ha.R. in Kosovo werd in 2019 of in 2020 onteerd waardoor u vreest dat u problemen zou kunnen hebben in Kosovo net zoals uw familie problemen kende omdat het huis van uw overgrootouders in brand werd gestoken en uw grootvader gedood werd. U stelt verder dat u niemand heeft in Kosovo, er geen adres heeft, de taal niet machtig bent, en dat uw zus en broer in België mentale problemen kennen terwijl uw moeder in België fysieke problemen kent. Ter staving van uw verzoek legt u vier foto's van een vernield graf neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden

in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan uw gedrag niet in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. U deed dit geenszins. Het feit dat u slechts op 19 april 2021 – i.e. meer dan vijf weken nadat u op 10 maart 2021 werd overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op een verwijdering van het Belgische grondgebied - een verzoek om internationale bescherming indiende, terwijl u reeds sinds 2017 opnieuw in België verblijft en sinds 2 februari 2018 meerderjarig bent, is een ernstige indicatie dat uw verzoek louter als doel heeft om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te verijdelen.

*Betreffende uw vrees door de etnische Albanezen in Kosovo kan er vooreerst gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt als overwegend stabiel en kalm omschreven. In het algemeen bestaan er geen veiligheidsrisico's voor RAE om terug te keren naar Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.*

Ook u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u persoonlijk bij een eventuele terugkeer naar Kosovo problemen zal krijgen met Albanezen. U baseerde zich op de problemen van uw familie met Albanezen in Kosovo, met name de brand in het huis van uw overgrootouders waarbij uw overgrootmoeder het leven liet en de moord op uw grootvader (CGVS, p. 3, 5, 6). Wat dit betreft moet benadrukt worden dat deze elementen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in de verschillende verzoeken om internationale bescherming van uw ouders en het verzoek om internationale bescherming van uw zus hetgeen bevestigd werd door de CCE en de RVV, waardoor de beoordeling ervan vaststaat behoudens er nieuwe elementen zouden aangebracht worden die hier een ander licht op zouden kunnen werpen. U slaagde er geenszins in deze vastgestelde ongeloofwaardigheid om te buigen. Integendeel, u wist niet eens wat er eigenlijk met uw grootvader gebeurd is in Kosovo waardoor hij om het leven kwam (CGVS, p. 3) en kon niet inschatten hoelang na de woningbrand uw grootvader om het leven kwam (CGVS, p. 7), hetgeen de vastgestelde ongeloofwaardigheid enkel versterkt. Wat betreft de grafschennis van uw grootvader heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade zou kennen. U verklaarde namelijk dat er bij deze daad van vandalisme naast het graf van uw vader veel andere graven vernield werden (CGVS, p. 8) en heeft geen idee wie de daders zijn (CGVS, p. 7). Naast de vaststelling dat uit de door u neergelegde foto's niet eens blijkt wiens graf er werd beschadigd, noch door wie of in welke omstandigheden, kan louter uit een dergelijke algemene grafschennis uiteraard geen geïndividualiseerde vrees voor vervolging of het lijden van

ernstige schade worden afgeleid. Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt bij een terugkeer naar Kosovo problemen te zullen krijgen met etnische Albanezen.

Daarnaast heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u in het geval van eventuele problemen in Kosovo niet zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, met dewelke u overigens nooit enige problemen ondervond (CGVS, p. 4). Uit de hierboven reeds geciteerde informatie blijkt nochtans dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. De Kosovaarse instituties zijn bovendien verplicht om maatregelen te nemen ter promotie van de officiële talen en ter bescherming en promotie van gemeenschappen die niet-officiële landstalen spreken. Er geldt eveneens een verbod op discriminatie op basis van taal. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Betreffende uw stelling dat u niet weet of de Kosovaarse autoriteiten u zouden kunnen helpen omdat u de taal niet machtig bent (CGVS, p. 5), kan er volledigheidshalve worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

U stelde voorts dat u geen adres heeft in Kosovo en de (Albanese) taal niet machtig bent (CGVS, p. 5 en 7). Het Commissariaat-generaal erkent dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel, zoals blijkt uit de hierboven geciteerde informatie, het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de Roma in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen.

Om de implementering en de efficiëntie van de beleidsplannen in verband met de Roma in de westelijke Balkan en ook de principes van goed bestuur en lokale participatie hierbij te ondersteunen, hebben de Raad van Europa en de EU samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. In de loop van 2018 en 2019 heeft ROMACTED als drijvende kracht gefungeerd bij het opzetten van lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergieën met als doel de implementatie van het nationale actieplan lokaal beter te implementeren. Het betreft hier onder meer initiatieven in verband met huisvesting, energievoorzieningen, onderwijs, verkiezing van de Roma-vriendelijkste burgemeester van Kosovo, en versterking van onderwijscapaciteiten voor Romakinderen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uw bewering dat u niemand in Kosovo zou kennen (CGVS, p. 5) kan bovendien niet overtuigen. Er dienen immers ernstige vraagtekens geplaatst te worden bij uw voorstelling van uw (familiaal) netwerk in Kosovo. Ofschoon u beweerde dat heel uw familie in België verblijft en u niemand heeft in Kosovo (CGVS, p. 5) blijkt uit de synthesenota die door de Dienst Vreemdelingenzaken opgemaakt werd naar aanleiding van de 9bis-aanvraag van uw moeder d.d. 21 november 2018, dat uw moeder nog broers en zussen heeft die in Kosovo wonen en dat ook uw grootmoeder op dat moment in Kosovo verbleef. Geconfronteerd met deze vaststelling, ontkende u dit en stelde u dat één oom langs moederskant in Duitsland verblijft maar dat u geen idee heeft waar de andere broers en zussen van uw moeder wonen (CGVS, p. 6). Dit is zeer frappant. Over uw grootmoeder verklaarde u dan weer dat ze in 2013 overleed, zonder dit op enige wijze te staven (CGVS, p. 6). Deze verklaringen wekken sterk de indruk dat u uw werkelijke (familiaal) netwerk in Kosovo tracht te verhullen.

Betreffende uw stelling dat u in België opgegroeid bent, dat u hier naar school bent gegaan en dat u hier familie en vrienden heeft (CGVS, p. 5, 7 en 8) dient opgemerkt te worden dat een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor wat betreft de mentale en fysieke problemen van uw broer, uw zus en/of uw moeder (CGVS, p. 5) kan erop gewezen worden dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen kan men een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast.

Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 mei 2021 een schending aan van “*Artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet); Artikel 1A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna Vluchtelingenverdrag) en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet; Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (hierna EVRM); Artikelen 1 en 3 van het Europees Handvest voor de Rechten van de Mens; juncto de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur*”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van het element gegronde vrees voor vervolging, de bewijslast, het voordeel van de twijfel en de beoordeling over de subsidiaire beschermingsstatus.

Het verzoekschrift stelt:

“Met betrekking tot het argument van het CGVS dat de situatie in KOSOVO sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk verbeterd is, wenst verzoeker er op te wijzen dat een verbetering niet automatisch inhoudt, dat geen bescherming meer vereist is.

Zo blijkt uit een studie van het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties dat niettegenstaande er vooruitgang geboekt werd, de situatie nog steeds zorgwekkend is.

[citaat uit stuk 4]

Verder blijkt ook het rapport van de 'Civil Rights Defenders' de ernst van de situatie:

[citaten uit stuk 6]

Aldus is duidelijk dat de Roma-gemeenschap tot op vandaag nog steeds dermate gediscrimineerd en bedreigd wordt dat een menswaardig bestaan voor hen geen mogelijkheid is.

In tegenstelling tot wat het CGSV stelt in diens beslissing, blijkt de bescherming voor dit onrecht in de praktijk tot op vandaag hiervoor nog steeds ondermaats. Immers blijkt dat er nagenoeg nimmer gerechtigheid geschiedt, waardoor er een algemene mentaliteit van straffeloosheid heerst.

[citaat uit stuk 6]

Bovendien blijkt dat het geweld of andere misdrijven tegen de Roma-gemeenschap niet graag wordt toegegeven door de overheid en de gegevens hieromtrent in veel gevallen zelfs niet openbaar worden gemaakt.

[citaten uit stuk 6]

Verder heeft de huidige Corona-crisis heeft een enorme impact gehad op de situatie van Roma in KOSOVO, waardoor hun leefomstandigheden er opnieuw terug op achteruitgegaan zijn.

[citaat uit stuk 5]

Evenwel wordt omtrent deze impact van de Corona-crisis op de leefomstandigheden van Roma in KOSOVO op geen enkele manier gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Het gegeven dat de slechte levensomstandigheden voor Roma in het bijzonder, verder deels ook worden veroorzaakt door heel wat andere factoren dan discriminatie ten aanzien van de Romagemeenschap (zoals o.a. een algemene hoge werkloosheidsgraad in het land van herkomst, de coronacrisis....), neemt niet weg dat verzoeker bij een terugkeer naar diens land van herkomst riskeert in mensonwaardige omstandigheden terecht te komen, in strijd met artikel 3 EVRM.

In dit opzicht dringt minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van art. 48/4 Vw; zich op. Immers dient hierbij in het licht van de rechtspraak vermeld onder punt 2.2.1. (zie supra) rekening te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, die nooit in KOSOVO school heeft gelopen, de taal niet spreekt en er geen familiaal netwerk heeft. Immers is verzoeker alhier opgegroeid en spreekt hij de Nederlandse taal, waardoor hij geen tolk nodig had tijdens diens asielgehoor. Verder heeft verzoeker, door diens moeilijke familiale en verblijfssituatie, zijn studies in BELGIË niet kunnen afronden en heeft hij geen diploma, hetgeen zoals uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt, de kans op tewerkstelling in KOSOVO aanzienlijk zal verminderen. De kans is aldus reëel dat verzoeker, die in KOSOVO geen netwerk heeft en de taal niet spreekt, geen werk zal vinden en op straat zal belanden in mensonwaardige omstandigheden.

Zoals hierboven aangehaald vormt een dergelijke situatie van extreme armoede zonder mogelijkheid om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien een schending van art. 3 EVRM, op grond waarvan een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zich opdringt.

In het licht van het bovenstaande dringt een toekenning van de vluchtelingenstatus of op zijn minst van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 48/3 Vw. En 48/4 Vw. Minstens dient de bestreden beslissing van het Commissariaat-generaal te worden vernietigd.

De feiten op grond waarvan het bestuur tot haar beslissing komt, moeten zorgvuldig worden gewaardeerd (SUETENS, L-P, "Algemene beginselen van Behoorlijk Bestuur in de Rechtspraak van de Raad van State", T.B.P. 1980, 86)

De waardering in casu lijkt onzorgvuldig te zijn gebeurd alwaar niet op correcte manier rekening werd gehouden met de individuele situatie van verzoeker en diens leeftijd en opleidingsniveau.

De middelen van verzoeker zijn dan ook gegrond."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

3. Foto's vernield graf van de grootvader van verzoeker;
4. Artikel MO, "Roma nog steeds ernstig gemarginaliseerd in Europa";
5. Artikel Reporting Democracy, "Roma: Europe's neglected coronavirus victims";
6. Civil Right defenders, "The wall of anti-gypsyism".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Het beroep betreft een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021 waarbij het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 14 december 2020 vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

6. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kosovo uit vrees voor Albanezen waarmee zijn familie problemen had. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers relaas, gezien:

- uit de COI Focus "*Kosovo: Algemene situatie*" van 1 april 2021 blijkt dat er in het algemeen geen veiligheidsrisico's bestaan voor RAE om terug te keren naar Kosovo en dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo;
- verzoeker zich baseert op de problemen zoals uiteengezet door zijn ouders en zus - met name de brand in het huis van zijn overgrootouders waarbij zijn overgrootmoeder het leven liet en de moord op zijn grootvader (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 3, 5, 6) - en deze problemen ongeloofwaardig werden bevonden in de verschillende verzoeken om internationale bescherming van zijn ouders en het verzoek om internationale bescherming van zijn zus, hetgeen bevestigd werd door de Raad (RvV 11 juli 2014, nr. 126 954; RvV 4 oktober 2018, nr. 210 546), waardoor de beoordeling ervan vaststaat (behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, *quod non in casu*);
- verzoeker bovendien onaannemelijk onwetend bleek over deze problemen omdat hij niet eens wist wat er eigenlijk met zijn grootvader gebeurd is waardoor hij stierf (notities, p. 3) en hij niet kon inschatten hoelang na de woningbrand zijn grootvader om het leven kwam (notities, p. 7);
- uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat de aangehaalde grafschennis van zijn grootvader - in 2019 of in 2020 - geen gerichte aanval bleek, gezien er bij deze daad van vandalisme naast het graf ook veel andere graven vernield werden (notities, p. 8) en verzoeker geen idee heeft wie de daders zijn (notities, p. 7);
- uit de neergelegde foto's (bij verweerder en stuk 3 bij het verzoekschrift) van een vernield graf daarenboven niet kan blijken wiens graf er werd beschadigd, noch door wie of in welke omstandigheden.

7. Verzoeker verklaart tevens niet te kunnen terugkeren naar Kosovo uit vrees voor socio-economische moeilijkheden omdat hij in België opgegroeid is en in Kosovo geen adres heeft, er niemand kent en de taal niet spreekt. In het verzoekschrift wordt gewezen op de persoonlijke omstandigheden van verzoeker die nooit in Kosovo school heeft gelopen, de taal niet spreekt en er geen familiaal netwerk heeft en op het feit dat hij geen diploma heeft zodat de kans op tewerkstelling in Kosovo aanzienlijk zal verminderen.

De Raad merkt dienaangaande op dat:

- verzoekers verklaringen over het gebrek aan een sociaal netwerk in Kosovo (notities, p. 5-6) alleszins niet stroken met (i) de synthesenota die door de Dienst Vreemdelingenzaken opgemaakt werd inzake de *9bis*-aanvraag die zijn moeder op 21 november 2018 indiende, waaruit bleek dat zijn moeder nog broers en zussen heeft die in Kosovo wonen en dat ook verzoekers grootmoeder op dat moment in Kosovo verbleef, (ii) de verklaringen van verzoekers zus in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, waar zij te kennen gaf dat zij in Kosovo nog beschikt over familie langs zowel vaders- als moederszijde (hoewel zij dit eerder tijdens het gehoor trachtte te verhullen) (RvV 4 oktober 2018, nr. 210 546, p. 6);
- uit de COI Focus "*Kosovo: Algemene situatie*" van 1 april 2021 blijkt dat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie kunnen bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bijvoorbeeld ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol);
- uit voornoemde informatie tevens volgt dat de Kosovaarse overheid de rechten van de etnische minderheden respecteert en dat de regering zich gewijd heeft aan een uitvoerige bescherming van minderheden, via een strategie en een actieplan waarmee wordt getracht de toestand en de re-integratie van de Roma in Kosovo te verbeteren;
- dat, om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat ze aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin, wat inhoudt dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, wat verzoeker geenszins aantoonde.

8. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar de gevoegde stukken 4 en 6 over discriminatie van Roma in Kosovo, stelt de Raad vast dat het persartikels van respectievelijk 9 april 2018 en november 2017 betreft, terwijl de COI Focus "*Kosovo: Algemene situatie*" van 1 april 2021 ook gebruik maakt van recentere bronnen (p. 42-44). Noch deze aangehaalde citaten, noch de stelling in het verzoekschrift dat de coronacrisis die "*een enorme impact*" zou hebben gehad op de situatie en leefomstandigheden van Roma in Kosovo (met citaat uit bij het verzoekschrift gevoegd stuk 5), tonen aan dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

9. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de beweerde vervolgingsproblemen van verzoeker met Albanezen of aan eventuele discriminatie na terugkeer, *quod non in casu*, dient de worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming.

Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Uit de COI Focus "*Kosovo: Algemene situatie*" van 1 april 2021 blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in het geval van eventuele problemen in Kosovo niet zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, met wie hij overigens nooit enige problemen ondervond (notities, p. 4).

In het verzoekschrift wordt dienaangaande aangevoerd dat "*de bescherming voor dit onrecht in de praktijk tot op vandaag hiervoor nog steeds ondermaats [blijkt]*", dat "*er nagenoeg nimmer gerechtigheid geschiedt, waardoor er een algemene mentaliteit van straffeloosheid heerst*" en dat "*het geweld of andere misdrijven tegen de Roma-gemeenschap niet graag wordt toegegeven door de overheid en de gegevens hieromtrent in veel gevallen zelfs niet openbaar worden gemaakt*".

De Raad merkt opnieuw op dat verzoeker citaten aanhaalt uit een persartikel van november 2017 (stuk 6), terwijl verweerder zich baseert op de COI Focus "*Kosovo: Algemene situatie*" van 1 april 2021, waarin ook gebruik wordt gemaakt van recentere bronnen, en dat verweerder terecht vaststelt dat:

"Uit de hierboven reeds geciteerde informatie blijkt nochtans dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. De Kosovaarse instituties zijn bovendien verplicht om maatregelen te nemen ter promotie van de officiële talen en ter bescherming en promotie van gemeenschappen die niet-officiële landstalen spreken. Er geldt eveneens een verbod op discriminatie op basis van taal. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Betreffende uw stelling dat u niet weet of de Kosovaarse autoriteiten u zouden kunnen helpen omdat u de taal niet machtig bent (CGVS, p. 5), kan er volledigheidshalve worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn.

Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.”

10. Waar verzoeker nog aanhaalt niet te kunnen terugkeren naar Kosovo omdat hij in België is opgegroeid en omdat zijn broer en zus in België mentale problemen en zijn moeder hier fysieke problemen kenken, benadrukt de Raad dat zijn langdurig verblijf en integratie in België of de mentale dan wel fysieke problemen van zijn familieleden in België geen betrekking hebben op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming ten aanzien van Kosovo. De commissaris-generaal noch de Raad heeft in deze de bevoegdheid om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van humanitaire gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van humanitaire overwegingen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker.

11. Dat verzoeker in werkelijkheid geen internationale bescherming behoeft ten aanzien van Kosovo blijkt nog uit de vaststelling dat hij dat pas op 19 april 2021, zijnde meer dan vijf weken nadat hij op 10 maart 2021 werd overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op een verwijdering van het Belgische grondgebied, een verzoek om internationale bescherming indiende, terwijl hij reeds sinds 2017 opnieuw in België verblijft en sinds 2 februari 2018 meerderjarig is. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen, is dan ook een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste vervolging.

12. Wat betreft het citaat aangaande de coronacrisis die “een enorme impact” zou hebben gehad op de situatie en leefomstandigheden van Roma in Kosovo (met citaat uit bij het verzoekschrift gevoegd stuk 5), wordt volledigheidshalve nog verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nr. 35 - 36) waarin wordt gesteld:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.” (de Raad onderlijnt)

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd ingeval van een besmetting ingevolge de Covid-19-pandemie.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

15. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. De Raad stelt vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Kosovo, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS